

Brussel·les i el peix de la Costa Brava

Algú respondrà que no es pot deixar pescar sense control, perquè una sobreexplotació acabaria amb el peix a les costes mediterrànies. Però la realitat, la que viuen els pescadors i les seves famílies, és que a principi de novembre les barques d'arrossegament van completar un mes de veda biològica. I ara, quan podrien tornar a sortir a pescar, molts no ho estan fent perquè no tenen dies. Perquè des de la Unió Europea s'ha fixat un límit de 130 dies de pesca a l'any per a aquest tipus de barques. Fem números. En la majoria de feines es treballa de dilluns a divendres, cinc dies a la setmana, durant tot l'any menys el mes de vacances. És a dir, al voltant de 220 dies a l'any. Quantes d'aquestes feines o empreses serien viables treballant només 130 dies a l'any? Poques. Com tampoc ho són ara moltes barques d'arrossegament de la costa catalana. Si arriba un punt que, definitivament, aquestes barques deixen de sortir al mar, molta gent hi sortirà perdent. D'entrada, els que més, les famílies que viuen d'aquesta modalitat de pesca. Però, en segon i tercer terme, tota la resta. Primer, perquè determinats tipus de peix els haurem de comprar, cada cop més, de lluny de la costa que tenim al costat de casa. I, segon, perquè es continuarà aprimant més el sector primari: cada cop menys pagesos, menys ramaders, menys pescadors... Tothom a viure del turisme.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/11/14/brusselles-peix-costa-brava-123698732.html>